

magna utriusque ordinis et generis hominum, tum A fuit monachus claustralis, triginta annos et dimidium fecit in abbazia, septuagenarius migravit, anno Domini millesimo centesimo vicesimo quarto, sexto decimo Kalendas Maii, hebdomada post octavas Paschæ, tempore festivo, paschali gaudio. In quo paschali gaudio, quæsumus, Auctor omnium, hostili ab impetu tuum defende famulum. O Pascha nostrum, Domine Jesu Christe. converte luctum ejus in gaudium, et in solemnitates præclaras, ut sit transitus de morte ad vitam, de labore ad requiem, de calamitate ad gloriam, de tenebris ad lucem, ubi, Domine, constituisti lucidissimas mansiones, ubi requiescunt sanctorum animæ, ubi spiritus famulati spiritibus beatis sociatus, æterna requie fructurus, facie ad faciem videat te angelis desiderabilem, B fontem vitæ indeficientem, cum Patre et Spiritu sancto una sine fine regnantem. Amen!

Explicit Vita venerabilis Willelmi tertii abbatis Beccensis cœnobii.

EPITAPHIUM.

*Abbas Willelmus præclari gervinis ortus,
Tempore primævo fit religionis amator.
Ætatis quinque lustris jam rite peractis,
Suspirando Deum cœpit contemnere mundum.
Terrea demisit, sed Christo totus adhæsit.
Ut nudum nudus Dominum famulus sequeretur,
Confestim Becci juga sumpsit suavia Christi,
Quæ per quindenos constanter pertulit annos.
ANSELMO post hæc Anglorum præsule facto,
Is e loci curam recipit fratrumque regendam, C
Quem gravitas morum, vel vita, decusque parentum
Fecerunt clarum præ multis, ac venerandum.
Doctus erat, blandoque loquens sermone placebat,
Actibus et verbis subjectos erudiebat.
A puero vitæ fuerat sectator honestæ.
Cordis mundiciam servans carnisque perennem.
Beccum ter denos auxit, vexitque per annos.
Blandus subjectis rector, durusque superbis.
Vir tantus meritis morum ditatus optimis;
Nequaquam valuit nexu evadere mortis:
Aprilis sexta decima surgente dieta,
Complevit cursum vitæ præsentis et actus.
Commendans animam celo, corpusque sepulcro:
Expectat tempus, quo judicet omnia Christus, D*

*Ecce sub hac tumba pulvis sunt membra sepulta:
Cui præstat Dominus veniam, vitamque rogemus.
[Amen.]*

ALIUD EPITAPHIUM.

*Dura nimis jam tolle tibi tua jugera, munde,
Heu mihi tam longa me tenuere mora!
Amodo jam non illa colam. patet exitus a te,
Et quam longinquo solvor ab exilio.
Ad propriam redeo patriam, Dominus revocat me;
Unde prius fueram, præcipit ut redeam.
Novit cum lacrymis illum, quem sæpe rogari,
Ut venia pravum di'uat omne meum:
Ærumnasque meas tandem miseratus amara
De convalle soli tollat ad alta poli.
Hactenus hæc, eo, stare meum non amplius est hic:
Ossa relinquo tibi, si placet, hæc sepeli.*

ALIUD EPITAPHIUM.

*Frumenti granum, remanes in cespite sanum,
Donec putruerit, crescere non poterit.
Sic nisi nostra caro mortis tangatur amaro,
Percurens stadium non recipit bravium.
Ergo scire datur quod non decet ut doleatur,
Si patriam quaerat, qui peregrinus erat.*

47 VITA VENERABILIS BOSONIS,

Cognomento Savientis

ABBATIS BECCENSIS QUARTI.

In diebus Willelmi regis, qui Anglos armis perdomuit, in pago Rothomagensi, fundo monasterii Villaris, orti sunt honestis genitoribus, Haimerico videlicet et Lezelina, tres viri, Gislebertus, Boso et Rainaldus, qui a pueritia imbuendi litteris sunt

traditi, ut Deo in sancta Ecclesia omni vitæ suæ tempore deservirent; quod et fecerunt. Nam, cum diu inter suos honestam vitam duxissent, amore Dei succensi, quasi post marina pericula portum sub sancto Anselmo abbate Beccum petierunt, et